

Predmetom diplomovej práce Živé obrazy VJingu je estetická činnosť, založená na vizuálnej projekcii a práci s novými médiami v reálnom čase, zvaná VJing, či obecnjšie „živé audiovizuálne predstavenie“, keďže zvyčajne tieto performancie dopĺňajú auditívne udalosti alebo naopak, sú hudbou dopĺňované. Prvá časť práce sleduje pôvod VJingu z troch pozícií, teda historický vývoj projektovaného obrazu, historický vývoj elektronickej hudby a historický vývoj diskurzu synestézie ako princípu, ktorý spája vo vnímaní odlišné zmyslové vnemy naraz. Druhá časť práce predstavuje filozofickú perspektívu a vymedzuje pojmy, pomocou ktorých sa dajú uchopiť tendencie vo vývoji súčasného umenia nových médií, a to predovšetkým po vzore nemeckej filozofie médií, pričom určujúce sú tu pojmy ako homöotechnika, performativita, medialita a gesto. Výsledkom práce je zistenie, že nie filozofia médií je prínosom pre textuálne a reflexívne obrysy VJingu, ale práve naopak, VJing ako umelecká činnosť je prínosom k definovaniu filozofie médií, ktorá zdá sa, že sa formuje spolu s tým, ako sa formujú nové médiá a experimentujúce umenie, skúmajúce ich radikálne možnosti.